

nus principij loco duo, quæ ponis, principia haberi finito, ne omnibus latis musculorum exortibus, præter morem plura principia cogar ascribere. Nisi enim id mihi donares, omnia lata musculorum principi ageminanda, aut si cum hoc secundi musculi principio cõferantur, pleraque principia etiã decuplanda præter omnem rationẽ forent. Præfens itaq; musculus hoc enatus principio, sensim crassior carnosiorq; efficitur, deorsum rectã protensus, & humero ualidissimè adnatus, ex ipsoq; exortus sui robur toto descensu tantisper assumens, quousq; cubiti articulum cõtingat, quem sua amplitudine carneaq; substantia in tota anteriori sede integens, ualidissimè articuli ligamento, & anteriori ulnæ ac radij sedi, ampla implantatione inseritur, sua sede, qua articulum transcendis, montis speciem appositissimè representans. Cæterum ut huius musculi ductus recto perficitur tramite, ita quoque prorsus rectas exigit fibras, quemadmodum & primus, quem nulla ratione huius subiecti fibras instar x literæ decussatim incumbere ausim asserere. Et quantumuis accurate horum musculorũ functionẽ intueor, haud aliud colligo, quàm utrumq; rectissimæ cubiti flexionis autorem esse, siue ambos unã, siue seorsim singulos duntaxat contrahi ponamus. & cur, quæso, Galeni dissectionis professorũ principis gratia, quas nunquam conspiciamus, cubiti flexiones nos decet cõfingere? Ut scilicet cubitum rectã, & deinde in alterum latus inclinantem, flecti dicamus, ut primum utrique musculis si mul rectam flexionem, ac in super singulis priuatim ad latera flexionem tribuamus, quando Galenus sibi non constat, utri nam musculo, in internum latus, an in externum, flexionis munus assignari debeat. Aliter enim longè in Libris de Humani corporis partium usu, atque in Libris de Administrandis sectionibus, de horum musculorum dignitate ususq; sentit. In his namque posteriore musculum cubiti flexionis in exteriora inclinantis autorem esse censet, anteriorem uero flexum moliri tradit introrsum uergentem. In illis autem, musculum anteriorem introrsum magis, posteriorem uero extrorsum magis flectere scriptum reliquit. Verum non ignoro, quum hæc perpendis (si modo ueritatis amator discendiq; cupidus sis) te cubiti flexionem sedulo moliri, atque quum digitos summo humero adducis, arbitrari rectam flexionem effici: quum uero ad clauiculam pectorisq; ossis summum, extremam manum ducis, in externum latus flexionem fieri: dum autem uersus scapulam digitos agis, in externum latus inclinantem cubiti flexionem celebrari. Ac proinde unã mecum Galeno nimium fidens colligis, ipsum rectissimè has flexionis species proposuisse, etiam si interim in enarranda musculorum functione, sibi in commemoratis modò libris haudquaquam consentiat. Cæterum iam paulo post secus autumabis, quando humeri quoque in scapula acetabulo motum unã expenderis. Conare igitur nudis alicunde ascitis ossibus, ab omni circūdūctū tuum ipsius brachium immotum seruare, atque tunc demum stude in eodem brachij situ diuersam cubiti flexionem moliri: quam si tunc obseruaueris, tempus erit fibrarum decussationem seu intersectionem, & diuersum cubiti flexionis opificum musculorum ductum cum Galeno (etiam si tale quid nihil sit) comminisci. Porro quum præter rectissimam flexionem aliam nullam fieri conspicias, summi rerũ Opificis solertiã encomio celebrabis, quòd huic motui duos ualidissimos præfecerit musculos, quia illum ualidum & ad plurima utilem homini futurum cognosceret. Atque huiusmodi rectissimos duntaxat motus in omnibus articulis, qui uerè mutuo ingressu, quem *γῆλυσις* appellamus, committuntur, obseruabis. Quomodo cunque enim quemlibet quatuor digitorum moueris, nunquam secundum & tertium internodium primario motu in latus aut flecti, aut extendi intueberis. Pariter etiam neque tibiam. & si Galenus coxen dicis articulo deceptus, illi diuersos, & impense obliquos motus assignauerit. At deturbæ motu suo agemus loco, nunc enim ad ulnæ cum humero cõmissuram reuertendũ est, quæ mutuo ingressu (si modò totius corporis alia quæpiam) perficitur: ut interim de radij ad humerum connexu nihil asseram, qui omnino ne introrsum cubitus flecti posset, uel solus prohiberet, nisi forrẽ quis Galeno nimium deditus, externum humeri capitulũ instar laxi cuiusdam tumoris esse contenderit, ut scilicet in flexione, quæ extrorsum perficeretur, radio tanquam digito cederet, & denuo quum introrsum cubitus flecteretur, humerus nõ amplius compressus extuberaret. Quæ modò de flexione dixi, eadem de extensione proposita arbitrator: quam & si uarijs modis experiri queas, nullo tamen melius cubitum ne tantillum quidem in latus agi animaduertes, quàm si exactè protensum, uel pilo in alterum latus dimouere frustra conatus fueris. Inter cubitum extendentes musculos, primus ualido latoq; & neruo proorsus principio, ex humiliori scapulæ costa non procul ab eiusdem ceruice exoritur, peculiarem illic unde prodeat sinum obtinens. Cæterum principium id paulo post exortum carne adaugetur, musculumq; constituit, qui rectã deorsum ad internum latus posterioris sedis humeri fertur, illi non nisi magno satis sub ceruicis ipsius interuallo firmiter adnatus. Iuxta in finam

Primi & 2
musculorum
munus.

Lib. 3 de Vsu
part. 2 de
Admi. sectio.

Extendenti
primus.

nanque sedem insertionis musculi brachium ad spinam uersus inferiora trahit, tum mouens musculus primum humero connascitur, aut potius alia ex humerum carnosius musculi pars, ipsi commiscetur, quemadmodum caudatæ simiæ & canis festo arguunt. In his nanque musculus, qui ab inferiori scapulæ costa enascitur ex humero prodit, omnino distinguitur. Carnosa igitur explantatione primus latus adactus deorsum rectã fertur, medio interni lateris humeri & medio posterioris ulnæ processus inseratur, in descensu semper ab ea quam dixi humeri sedi ipsius, humero adnatus, ac ex ipso principij robur assumens. Integri itaq; est, in musculum uniuersum, aut unum dicere, aut duos: ut unus quidem à scapula ter autem ab humero, qui cum illo cõfunditur, cui scapula principium præbet mine, quum in caudatis simijs duo manifesti apparent, duos illos in præsentia ptius igitur extendentium, qui in uniuersa cubiti musculorum serie quintus censet, riori sede ceruicis humeri, ad capitis ipsius radicem neruosus enascitur, & sensum descendens, & externam sedem posterioris humeri regionis occupans, ca & pertinacissimè humero adnatus ab ipso principij sui uigorem mutuatur. medium longitudinis brachij hic musculus superauit, duobus nuper dictis tur, & cum ipsis adeo coit, ut nullo prorsus pacto in hominibus discerni queant quàm unum ex tribus effici musculũ asserere possis. Quamuis interim tertius n quem à principio obtinebat ductum obseruet, atque ualidissimè in externum latus ulnæ processus partim carneus, partim nerueus inseratur. Atque ita tribus hie tuo cõeuntibus, totus ille posterior ulnæ processus amplexatur, in sui sedis hie innititur, neruosiorẽ insertionis partem, quàm in lateribus, & superius exigens. ille musculorum concursus, ac ueluti ex omnibus unus efformatus musculus, in de admodum liuidus cõspicitur, tanto neruosior euadens, quãto ulnæ processus ducit. Vt cunque uero inter se musculi hi concurrant, nullus tamen ab initio incep ductum deperdit, sed rectæ omnes deorsum, nusquam implexæ, neque sese de secantes feruntur, & eandem omnes functionem obeunt, qua cubitum in neutrum nanque extendunt. Liqueat igitur tres hos musculos unius loco recenseri posse conformatus esset principijs, aut duorum, si uidelicet primum & secundum unis ris. At in caudatis simijs & canibus fieri id nequit, nam his animalibus perinde a ui, & alijs plerisque, quæ anterioribus cruribus innituntur, atque in ingressu u ne cubiti indigent, tres obrigerunt musculi egregiè conspicui, præter unum g caudatis simijs à scapula ad ulnam porrectum, & penitus à Galeno prætermis terim canibus unicus tantum flexionis autor adit, ut sanè simijs duo, illis pr in homine uisuntur, nisi quod posterior nonnihil posteriũs ab humero in simi neruosior in ipsa insertione conspicitur. Cæterum simijs exteriorum primus ex liori costa, ut hominibus, oritur: sed duo principia mox inuicem cõeuntia obtine tensus, carnosusq; admodum redditus, nulli connascitur musculo, sed paulo s ticulum extenuatus, nerueusq; factus, internæ sedi posterioris ulnæ processus cundus huic subiacer, & ubi homini secundus nasci dictus est, exoritur, toti h dinitantisper adnatus, quousque ualida insertione mediæ, & posticæ processu feratur. Tertius, ut in hominibus, ab humeri ceruice principium ducit: inde dens, & nulli musculo, præterquam fibrosis nexibus, hærens, in exteriorẽ sed ris ulnæ processus implantatur. Atque hi sunt musculi, quos post scriptos de V bros Galenus diligenter secuit: quamuis obscure interim, ne ipsius errorem ar mus, nobis in libris de Administrandis sectionibus eos expressit, non passim partium, quos iam olim Boëtho dedicarat, reformaturus. Quanquam tamen ri, quod postea ad posteros demanauit, illum nonnullas lineas inseruisse certò cubiti motus ducum enarratione, in libris de Vsu partium nihil sub incude Quæ omnia ostensurus sum meis in Galeni Anatomica annotationibus, iam p feliciter cõceptis, ac seorsum aut cum Galeni libris multo quàm an tea emendationibus aliquando cudendis.

scapula. e.
11. c.
g. 12. d. X.
13. d. d.

b. 15. d. 13. f.

ca. 24. lib. 1.

d.

i. 13. d. d.

b. 13. d. d.

1. 12. d. 10. d.

12. d. 9. d. 10.

b. 12. V. 13.

c.

m. 11. d. d.

m. 11. d. c. 2.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.

12. d.